

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/451/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213221837
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4213221837.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporkyni: R. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., G. 7, o zaplatenie 348,16 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 22. 05. 2015 č. k. 8C/114/2014-82 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil, aby na strane odporkyne ako vedľajší účastník do konania vstúpilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV. Rozhodol tak v intenciách § 93 ods. 2 OSP potom, čo dňa 28. 10. 2014 občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne a navrhovateľ dňa 05. 02. 2015 namietol tento vstup do konania. Dôvodil, že zmyslom vedľajšieho účasti je pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov, pričom tretia osoba sa stáva vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jej oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov. Mal za to, že z ust. § 93 ods. 1, 2 OSP účinného do 31. 12. 2014 nevyplýva, že súčasťou podnetu vedľajšieho účastníka musí byť súhlas toho účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, pričom ak by odporca vyjadril svoj nesúhlas so vstupom do konania, ktorý nemusí byť žiadnym spôsobom odôvodnený, tento vstup vedľajšieho účastníka súd nepripustí. V tejto súvislosti konštatoval, že dňa 25. 11. 2014 bolo odporkyni doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane s tým, že má možnosť vyjadriť sa v lehote 10 dní od doručenia k tomuto oznámeniu zároveň s poučením, že v prípade, ak sa v uvedenej lehote nevyjadrí, súd bude mať za to, že ku vstupu vedľajšieho účastníka nemá výhrady a s jeho vstupom do konania súhlasí. Odporkyňa síce nedoručila žiadne vyjadrenie k oznámeniu, pričom z takéhoto jej konania nemožno vyvodzovať, že so vstupom vedľajšieho účastníka nesúhlasí. Argumentoval tiež, že cieľom ust. § 93 ods. 2 OSP je poskytnúť ochranu osobám na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia, a súvisia aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania, nakoľko nejde o konanie, v ktorom zákon vylučuje účasť vedľajšieho účastníka. O námietke neprípustnosti vedľajšieho účasti preto rozhodol tak, že jej nevyhovel a pripustil, aby vedľajší účastník do konania na strane odporkyne vstúpil.

Toto rozhodnutie včas podaným odvolaním napadol navrhovateľ domáhajúc sa ním jeho zmeny a nepripustenia vstupu združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV do konania na strane odporkyne. Dôvodil, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď napriek absencii súhlasu odporkyne pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na jej strane. Zastal názor, že ust. § 93 ods. 3 OSP jednoznačne stanovuje súhlas hlavného účastníka ako nevyhnutnú súčasť oznámenia združenia o vstupe do konania, pričom absenciu súhlasu nemožno nahradiť ani výzvou zo strany súdu adresovanou odporkyni na vyjadrenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Nevyhnutnosť tohto súhlasu zaviedol do Občianskeho súdneho poriadku zák. č. 353/2014

Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2015, a pretože ide o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení, je platné odo dňa účinnosti a vzťahuje sa aj na oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 01. 01. 2015. V tomto smere poukázal i na dôvodovú správu k článku I. bod 3 zák. č. 353/2014 Z. z., ktorá potvrdzuje, že zákonodarca mal v úmysle okamžité zavedenie novelizovaného ustanovenia do praxe, nakoľko novelou reagoval na interpretačné problémy súdov a najmä na judikatúru Najvyššieho súdu SR. V prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníctva mal za to, že je úplne irelevantné, kedy združenie vstúpilo do konania, nakoľko rozhodujúci je stav v čase rozhodovania o podanej námietky neprípustnosti. V tejto súvislosti poukázal i na uznesenie NS SR z 05. 02. 2013 sp. zn. 3Cdo/188/2012 v zmysle ktorého skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa neznamená, že spotrebiteľ musí s jej vstupom do konania súhlasiť, pretože povaha a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priecil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený.

Združenie ani odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadri.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania je návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporkyňi domáha zaplata sumy 348,16 eura s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 11. 05. 2011 do zaplata, ako i úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 11. 10. 2010 do 10. 05. 2011 vo výške 9,28 eura z titulu nesplateného úveru. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 28. 10. 2014 oznámilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV (ďalej len „ZDRUŽENIE“) svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne poukazujúc na ust. § 93 ods. 2 OSP. Súd prvého stupňa vyzval účastníkov konania výzvami zo dňa 14. 11. 2014, aby sa ku vstupu vedľajšieho účastníka vyjadrili v lehote 10 dní s upozornením, že ak sa nevyjadria, bude mať za to, že ku vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemajú výhrady a súhlasia s jeho vstupom. Navrhovateľovi bola výzva doručená dňa 21. 11. 2014 a odporkyňi dňa 25. 11. 2014. Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k výzve zo dňa 30. 11. 2014 uviedol, že nenamieta vstup vedľajšieho účastníka do konania, pokiaľ ide o odporkyňu táto sa k výzve nevyjadri. Navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 05. 02. 2015 vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva ZDRUŽENIA z dôvodu nepreukázania súhlasu odporkyne s týmto vstupom a súd prvého stupňa následne preskúmaným uznesením rozhodol o prípustnosti vedľajšieho účastníctva ZDRUŽENIA na strane odporkyne v konaní.

Podľa ust. § 93 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 01. 01. 2015 (ďalej len „OSP“), ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 OSP).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 OSP).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Výklad právnej úpravy podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení podal Najvyšší súd už vo svojej rozhodovacej praxi. V tomto smere konštatoval, že vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní, pričom vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov a teda zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil a táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie, alebo je v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 OSP daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Predpokladmi účasti vedľajšieho účastníka v konaní sú: a/ výzva účastníka konania alebo podnet vedľajšieho účastníka konania, b/ uvedenie na strane ktorého účastníka konania bude vedľajší účastník vystupovať, c/ preukázanie právneho záujmu vedľajšieho účastníka na výsledku sporu (ak

nejde o prípad, v ktorom tento záujem vyplýva z osobitného zákona - k tomu viď tiež ďalej), d/ rozhodnutie súdu o prípustnosti vedľajšieho účastníka (ak účastník konania vznesenie námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva), e/ súhlas vedľajšieho účastníka, ak jeho vstup navrhol účastník konania, f/ súhlas (hlavného) účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, ak podnet na vstup dal sám vedľajší účastník.

Vedľajší účastník môže do konania vstúpiť buď z vlastnej iniciatívy alebo iniciatívy účastníka konania. Ak účastník konania navrhne, aby určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník, súd oboznámi s uvedeným návrhom tento subjekt a vyzve ho, aby sa k nemu vyjadril a oznámil, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník. Pokiaľ označený subjekt urobí procesný úkon prejavujúci jeho vôľu vstúpiť do konania, stáva sa vedľajším účastníkom vo chvíli, keď súdu dôjde jeho písomné oznámenie, alebo keď svoj úkon urobí ústne do súdnej zápisnice; k vzniku vedľajšieho účastníctva sa nevyžaduje rozhodnutie súdu. Pokiaľ účastníkom navrhnutý subjekt neprejaví vôľu vstúpiť do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka, nevzniká jeho vedľajšie účastníctvo; nikoho totiž nemožno nútiť, aby sa stal vedľajším účastníkom konania. Súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo neprípustné; o (ne)prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania a prípadne namietat' neprípustnosť tohto vstupu.

V zmysle vyššie uvedeného zodpovedá zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Zákonným predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníctva v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 1 OSP je právny záujem vedľajšieho účastníka na úspechu účastníka, na strane ktorého vstúpil do konania. Vedľajší účastník pomáha v konaní hlavnému účastníkovi a podporuje ho; poskytovaním pomoci navrhovateľovi alebo odporcovi, sleduje ich záujmy, robí tak ale s cieľom prispieť k ochrane aj svojich práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov. Vedľajší účastník sa usiluje dosiahnuť procesný úspech ním podporovaného účastníka, lebo výsledok sporu nepriaznivý pre účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje, sa nepriaznivo prejaví aj na jeho (vedľajšieho účastníka) právnych pomeroch.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 OSP zákon neustanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 OSP) tu vyplýva priamo zo zákona (viď tiež Števček / Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok - Komentár, Nakladateľství C. H. Beck, 2009, str. 238). V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takýchto osobitných predpisov je tiež zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré boli účinné do 31. 12. 2012 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“). V zmysle § 25 ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z. môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jej činnosti.

V oboch prípadoch, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1 a 2 OSP, je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať (viď vyššie podaný výpočet predpokladov vedľajšieho účastníctva, konkrétne písm. f/). Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Z ustanovenia § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu „ním podporovaného“ účastníka; svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať (hlavnému) účastníkovi konania môže byť naplnený, len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať,

s vedľajším účasníctvom súhlasí. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Treba mať totiž na pamäti, že v dôsledku rovnakých procesných práv a povinností môže vedľajší účastník v procesnom zmysle (i keď len do určitej miery) zasahovať do priebehu konania a ovplyvňovať ho. Účastník konania má preto právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne priechil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi nanútený.

Právny poriadok Slovenskej republiky priznáva právnickým osobám, na ktoré sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP široké možnosti uplatnenia ochrany práv, za účelom ktorej boli zriadené. Právnické osoby zriadené za účelom ochrany spotrebiteľa môžu napríklad vykonávať prieskumy, vyhodnocovať presadzovanie práv spotrebiteľov, monitorovať všeobecné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, sledovať implementáciu spotrebiteľskej politiky a jej uplatňovanie v praxi, iniciovať rokovania a činnosti ovplyvňujúce legislatívne úpravy v záujme ochrany práv spotrebiteľov, vydávať periodiká a publikácie zaoberajúce sa spotrebiteľskou politikou, skúšať výrobky a uverejňovať skúsenosti z vlastnej činnosti, prevádzkovať konzultačné a poradenské kancelárie, organizovať vzdelávania v oblasti ochrany spotrebiteľa. Na základe plnomocenstva môžu tiež zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi, na základe súhlasu spotrebiteľa a dodávateľa môžu sprostredkovať riešenie sporov medzi nimi pri vybavovaní reklamácií.

Legitímnou formou, ktorou právnické osoby zriadené a zamerané na ochranu práv spotrebiteľa vo všeobecnosti prispievajú k sledovanej ochrane práv, je okrem vyššie uvedených foriem aj návrh na začatie konania alebo vstup do už začatého konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Pri využívaní tejto formy ochrany práv spotrebiteľa je ale potrebné zdôrazniť, že prejavom skutočného a úprimného záujmu o ochranu práv konkrétneho spotrebiteľa zo strany tej - ktorej právnickej osoby a logickým predpokladom efektívnosti ňou individuálne poskytovanej ochrany je, že: 1. sa dôsledne oboznámi so všetkými okolnosťami charakterizujúcimi situáciu daného spotrebiteľa, 2. nebude paušálne vstupovať („nanucovať sa“) do všetkých jej známych konaní, v prípade ktorých by mohla pôsobiť v procesnom postavení vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 OSP), 3. vstúpi len do tých konaní, v ktorých to reálne vyžadujú potreby toho, koho chce v konaní podporovať a kto má byť v zmysle zákona objektom ochrany - spotrebiteľa.

Sama skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, bez ďalšieho ešte neznamena, že jej procesný úkon vyjadrujúci túto vôľu vyvoláva vždy ňou sledované právne účinky. Ani samotný status takejto právnickej osoby vyplývajúci z § 93 ods. 2 OSP v spojení s ustanovením § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. ešte neznamena, že jej vstup do konania v procesnom postavení vedľajšej účastníčky je vždy prípustný. Dispozičná zásada, charakterizujúca sporové občianske súdne konanie znamená totiž zásadne povinnosť súdu rešpektovať vôľu účastníka konania (účastník je dominus litis) nebyť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom. Ak účastník konania napriek výzve súdu, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho podporu, v rozpore so zásadou vigilanti bus scripta sunt (nech si každý stráži svoje práva) zostane nečinný, zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá, aby takáto pasivita účastníka sa zásadne prejavila v procesnom dôsledku. Tým je záver, že samotný účastník sa k vstupu právnickej osoby do konania ako vedľajšieho účastníka na jeho strane stavia negatívne a nemá záujem, aby bol v konaní ním podporovaný. Právnickej osobe tak zostáva ešte možnosť, aby v takomto prípade sama obstarala a predložila vyjadrenie účastníka obsahujúce jeho súhlas so vstupom do konania. Opodstatnenosť tohto záveru potvrdzuje aj prijatie novely Občianskeho súdneho poriadku účinnej od 01. 01. 2015. V zmysle § 93 ods. 3 veta druhá OSP v znení od uvedeného dňa totiž ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada.

Posudzujúc prejednávajúcu veci vo svetle zhora podaného výkladu odvolací súd konštatuje, že niet sporu o tom, že ZDRUŽENIE z vlastného podnetu oznámilo, že vstupuje do konania na strane odporkyne ako vedľajší účastník, ktorého hlavnou náplňou činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. So zreteľom na

to nebolo procesným predpokladom jeho vstupu do konania preukázanie právneho záujmu na jeho výsledku. To však vôbec neznamená, že ostatné vyššie uvedené predpoklady vstupu tohto subjektu do konania nemuseli byť splnené. Následný postup súdu prvého stupňa ale nezodpovedal v plnom rozsahu zákonu, keď odporkyňa bola výzva, aby sa vyjadrila k procesnému úkonu ZDRUŽENIA doručená s tým, že ak sa k nej v stanovenej lehote nevyjadrí, bude sa mať za to, že ku vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemá výhrady a súhlasí s jeho vstupom do konania. Súd prvého stupňa chcel zrejme postupovať podľa § 101 ods. 3 OSP v zmysle ktorého, ak súd vyzve účastníka, aby sa vyjadril o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky. Súd prvého stupňa si ale pritom dostatočne neuvedomil, že jeho výzva adresovaná účastníkom konania sa netýka postupu a vedenia konania, a že z tohto dôvodu sa nemôže uplatniť domnienka v zmysle § 101 ods. 3 OSP. Výzva súdu podľa tohto ustanovenia neprichádza totiž do úvahy vtedy, keď má viesť k vyriešeniu otázky procesného postavenia subjektom zúčastňujúcich sa konania. Postup súdu prvého stupňa mal v danej veci za následok, že právne účinným spôsobom nebolo zisťované a zistené stanovisko odporkyne k vstupu ZDRUŽENIA do konania, čím absentoval relevantný podklad pre rozhodnutie súdu prvého stupňa o námietke navrhovateľa o neprípustnosti vedľajšieho účastníctva.

Reagujúc na námietku navrhovateľa, ktorý podmienku prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania odvodzuje od novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zák. č. 353/2014 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2015 odvolací súd dodáva, že argumentáciu navrhovateľa považuje za nedôvodnú. Pokiaľ totiž ZDRUŽENIE doručilo súdu svoje oznámenie o vstupe do konania ako vedľajší účastník do 31. 12. 2014, kedy ust. § 93 ods. 3 OSP nevyžadovalo ako súčasť oznámenia aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní pod následkom, že na oznámenie o vstupe súd neprihliadne, pri neexistencii prechodných ustanovení k úprave účinnej od 01. 01. 2015, niet tak dôvodu pre aplikáciu ust. § 93 ods. 3 OSP v znení od 01. 01. 2015 na daný prípad, keď k znakom právneho štátu patrí zákaz retroaktivity právnych noriem, ktorý je významnou demokratickou zárukou ochrany práv a právnej istoty, z ktorého dôvodu právne vzťahy a nároky z nich vyplývajúce sa musia spravovať normami pliatimi v čase ich vzniku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP), v ktorom súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP) vyzve odporkyňu na vyjadrenie sa, či súhlasí so vstupom ZDRUŽENIA ako vedľajšieho účastníka na jej strane do konania a následne opätovne rozhodne o návrhu navrhovateľa o prípustnosti vedľajšieho účastníctva.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.